

HALADÁS

VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőség:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részvtárs.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Segélyek.

Miskolcz, 1903. július 18.

—ko— Nyár elején szokott az megjeleni, első keserű gyümölcse ez a vasutas népnek; nem üdit, nem táplál, csak megaláz és irigységet kelt mégis a szárnyaskerék gyermekei között.

Nincs abban semmi szép, semmi jó, csupán csak a *neve!*

Az a csekélyke összeg, mely az üzletvezetőségeknek ily czimen kiosztás végett rendelkezésre áll, a mostani formájában sem nem üdvös, sem nem helyes, az egyenesen törlendő.

Kinos helyzetbe hozza a segélyt kiosztó főnököt, mert százak és százak szorulnának a segélyre, adni pedig az összeg csekélységénél fogva igen kevésnek adhat és pedig annyira szétozotva, hogy az már nem segély, hanem *alamizsna!*

Mennyi jóakarattal és igazságossággal iparkodik az Üzletvezető abban a bizonyos kimutatásban lehetőleg az egésznek eleget tenni; szinte látja és hallja, hogy a „gyermekek száma” czimű rovat, mely előbb a kenyér után szívet rázó hangon sirt, mint hallgat el, mint nyilnak mosolyra az előbbi torz arcok...

Mennyi megnyugvással írja a kimutatást alá, tisztán meggyőződve, hogy most mindent jól csinált, örömmel küldeti szét a segélyeket.

Mikor pedig kiérkeznek és szétozottságra kerülnek, nem örül annak senki!

Különösen nem örül annak a hivatalnok, mert 25—30 forinttal az ő sorsán javítva nincsen. Még ha teljesen rá is van szorulva arra a pár forintra, mégis csak sérti az önérzetét és keserűséget támaszt benne, némi szégyent is érez, különösen akkor, ha alkalma van a nálánál nagyobb szegénységet az alsóbb

rendűeknél látni; kinos a helyzete, midőn látja a szemek mohó pillantását, melyek azt a kis pénzt a fizető asztaltól a zsebéig kísérik . . .

A kik pedig nem kapnak, azok egyik része — a melyik igényt tart rá — elégedetlen, mert mellőzve érzi magát, a másik rész pedig, a melyik nem kap, de igényt sem tart rá, az, mint igazságos ítélő sokkal jobban meglátja a hibákat és itt-ott az igazságtalanságot is, ez tehát kritikát gyakorol.

A segély ebben az alakban, mint a mely csak visszatetszést és irigységet kelt, félremagyarázásokra ad alkalmat, eltörlendő.

Akkor van a segélynek jogosultsága, akkor van arra szükség, a midőn akár hivatalnokot, akár altisztet vagy szolgát csapás ér, a midőn a család léte alapjában megrendül, akkor adjon a kenyéradó az alkalmazottnak segítséget és annyit, a mennyi valóban szük-

séges a megsegítésre, hogy ne kelljen a többi szegény kartársak könyörületességéhez, irgalmához fordulni és az összegyűjtött fillérekkel a szerencsétleneket a legtöbb esetben kinos helyzetbe hozni.

Csatolják tehát ezeket a segélyeket az ugynevezett *rendkívüli segélyek*hez, így volna az szükséges, így volna helyes.

Azt pedig, hogy a segélyekből egyesek a „*jutalom*” jelzővel kapjanak részt, ezt a legnagyobb hibának tartjuk.

Mindenki tartozik tehetségének és beosztásának megfelelő módon *fizetése*ért eleget tenni ebben a nagy gépezetben.

A kis csavarnak épp úgy megvan a rendeltetése, mint a nagyobb alkatrészeknek. A kis csavarok szakadásig tartják össze a többi jobban kitűnő, nagyobb alkatrészeket, de ha a csavarokat kitágítják és ilyen módon meg-

TÁRCZA.

A föld virága.

Irta: **Demeter Károly.**

Csend uralg . . . Az alkotó természet
Már lehunyta fényes napszemét.
Csillagezrek őrszemül az égnek
Játszian ragyognak szerteszét.
Ég a földet átkarolva tartja,
Majd szerelmesen reá borul
És beszélnek csendesesen, susogva
Tünde lények boldogságirul.

A beszéd alatt a földnek arca
Lassan elborult s komorra vált.
Majd szemébe csillog lelki harcza
És panaszra nyitja ajakát:
Oh hát miért vagyunk mi egy anyának
A természetnek szülöttei? . . .
Milyen szép az élet fönt tenálad,
Míg alant buval s gonddal teli.

Míg én minden zagypa népet hordok
Rablógyilkost, tolvajt, csábitót,
Nagytudóst és a futóbolondot,
Gazdagot, szegény földönfutót;
Addig a lakóid tiszta lelkek;
Tündelények, boidog angyalok
És neked zsoltosmát énekelnek
Büvzenéjü mennyei karok.

Itt bolyongok én ütött-kopottan,
Míg ruhád diszítik csillagok.
Kömlökod nincs elborítva gonddal
És az éltető nap ott ragyog.
Térideid az angyalok lakozzák
És az alkotó benned honol.
Kébleden van a dicső mennyország,
Míg szomszédom a sötét pokol! . . .

A panasz megállt s az ég szeméből
Egy harmatkönyű hullott alá.
Egy sohaj hangzott föl a szivéből
S válaszát ily szókba foglalá:

lazulnak, kihullanak, velük együtt hullanak szét a nagyobb részek s végül az egész gépezet.

A kisebb tehetségű és munkakörű ember ne szoruljon háttérbe ilyen jutalmakkal a tényleges avagy kikiáltott tehetség mellett mindaddig, a míg az iparkodás és jóakarát vezeti munkálkodásában, ha pedig ez kiveszne belőle, módjában áll az intézetnek azon más eszközökkel segíteni.

A tehervonat és menetrendek meggyorsítása.

Irta:

Angyal József m. á. v. hív.

A legaktuálisabb közgazdasági kérdések egyikét képezi napjainkban bizonyára azon eshetőségek mérlegelése és megvitatása, melyek a gőzüzemű közlekedésügyi rendszernek a villamos vontatási erővel kifejlendő versenyével s ezen verseny eshetőségeivel és várható eredményeivel foglalkoznak. Igen aktuális ezen kérdés, mert ma már a vasutak működésükkel, közgazdasági szereplé-

sükkel annyira egygyé forrtak az ösztársadalommal, annak minden rétegével, sőt bátran állíthatjuk, hogy minden egyes tagjával is, hogy szinte elképzelhetetlen, hogy a társadalom bármily közhasznú avagy közgazdaságilag előnyös működést képes lenne kifejteni, ha csak a vasutakat, mint eszközt s leginkább célhoz vezető módozatot fel nem használná, illetve működése körébe bele nem illesztené.

Azon számos kísérletek pedig, melyek a közlekedésügyi rendszer mai jellegét más vontatási erő felhasználása által átalakítani igyekeznek, igen alkalmasak arra, hogy az ez irányú érdeklődést folyton fokozzák és az ösztársadalom figyelmének egy részét lekössék. Benniünket vasutasokat pedig bizonyára első sorban érdekelnek ezen kérdések, mert oly elvek s oly rendszerek körül mozognak, mely elvek és rendszerekre van építve jövőnk s jövőbeni boldogulásunk.

Nem szándékozom tüzetesen foglalkozni ezen kísérletekkel, csakis azok eredményével óhajtok némi tekintetben foglalkozni. A gőzüzemű rendszernek villamos üzemmel való felcserélésére a legalaposabb s legkörültekintőbb kísérletek Poroszországban történtek s az eredmény, mint azt a porosz közlekedésügyi miniszter 1902. évi jelentéséből olvashatjuk, még egyelőre a gőzüzem diadalát jelenti a villamos üzem felett, a mennyiben a villamos vontatási erő csakis ott

*Édes testvér, mind igaz beszéded
Amde zugolódni nincs okod.
Ami nekem fáj, te azt nem érzed
És érezni tán nem is fogod*

*Szép az élet angyalok honába'
Amde nekem mégis oly rideg:
Egy virág, a szerelem virága
Nem disziti vágyó keblemet.
É virág az, amely téged éltet,
Melyet nem pótolhat semmi fény.
É virág nékül ott fõnn az élet
„Szinevesztett illatlan növény.”*

*É virág vonz engemet te hozzád.
Ennek érzem büvös illatát.
É virággal, hogyha mennybe hoznád,
Elbűvölnéd angyalok honát.
Égi fényben bár nincs semmi részed,
Am panaszra nincs okod soha,
Mert anyánk, az alkotó természet
Se nem pazar, se nem mostoha*

Samu.

— A „Haladás” eredeti tárczája. —

Hangos az utcza. Éles, szinte fülhasogató kiáltozás vonja magára figyelmünket: „adod ide mindjárt; adod vissza mindjárt azt a csontot!”

Az utcza közepén rohan a Samu. Karján egy jókora füles kosár mutatja kéréllhetetlen következetességgel az ingás és egyensúly törvényeit és a mint a szegény Samu futtában meg-megbotlik, a csonttal csaknem színültig telt kosár nagyokat üt vézna csipőjére, úgy, hogy Samu majdnem orra esik rájuk és saját részéről is esetlen mozdulatokkal alkalmazkodik az egyensúly törvényeihez. E közben pedig torkaszakadtából, szünetlenül kiáltozza, hogy: „adod ide mindjárt; adod vissza mindjárt azt a csontot!”

Előtte is, mögötte is nagy sereg utczakölyök nyargal és visitozik éktelenül. Az előtte futók egy-egy csontdarabot mutogatnak feléje, a melyeket kosarából esentek ki és ezifránál ezifrább, otrombánál otrombább kiáltozásaikkal ingerlik szegény Samu barátunkat, a ki — talán abban a szilárd meggyőződésben, hogy egy-egy elesent csontdarabbal egy-egy dominiumot veszített, — lelkendezve fut az előtte futók után, mind dühösebben ordítva monoton, változatlan mondkáját: „adod ide mindjárt; adod vissza mindjárt azt a csontot!” Az „enyém és tied” Istentől való,

tudott érvényre jutni a gőzüzem felett, a hol egyrészt a gőzüzem veszélyesebb jellege, másrészt pedig a vasutüzem nagyobb mérvű akadályai miatt (igen élénk utcai és közúti forgalom stb.) a gőzüzemű rendszer különben sem vállalkozhatott volna azon szerepre, melyre predesztinálva van, a hol tehát a viszonyok kényszerítő behatása alatt okvetlenül szükséges volt a közforgalom tramwayszerű lebonyolítása, melyre pedig a gőzüzem igen nagy kockázatok árán, igen kétes eredmények mellett vállalkozhatott volna. A fő-, illetve nagyvasutakon azonban a gőzüzemű közlekedésügyi rendszer ezuttal még pótolhatatlan, mert egyéb előnyeit leszámítva, ma még aránytalanul olcsóbb bármely egyéb vontatási erőnél.

Ezen kísérletek tehát a gőzüzemű rendszer további fenntartása és fejlesztése mellett bizonyítanak. Mindamellett igazoltaknak, sőt indokoltaknak kell tekintenünk a villamos vontatási erő felhasználására irányuló törekvéseket, mert nagyobb gyorsaság elérését, sűrűbb vonatösszeköttetést csakis ezen vontatási rendszer felhasználása mellett remélnek, mely követelmények pedig a rohamosan fejlődő közgazdasági életnek szükségletét és óhaját képezik. Azonban éppen egyik legfőbb követelménye a közgazdasági életnek a szállítási szolgálat olcsó lebonyolítása is, még pedig oly követelménye, melynek kedvéért szívesen feláldozza egyéb ki-

vánalmait, kivált ha azok még csak kétes eredményeket tudnak felmutatni s itt akad meg, sőt ugyyszólván hajótörést szenved azon verseny lehetősége, mely a mai gőzüzemű rendszert feleslegessé tehetné. — A porosz közlekedésügyi miniszter említett jelentésében különös súlyt fektetett ezen körülményre s igen élénken esetelte azon hátrányokat és akadályokat, melyek e téren felfognak merülni, midőn egyrészt magának a tulajdonképpeni üzemnek aránytalanul drágább voltát hangsúlyozta, másrészt pedig kiemelte azon rengeteg összegű befektetések szükségességét, mely a villamos üzem nagyobb gyorsasága miatt a pályafelépítmény átalakításánál elkerülhetetlenül válik s a villamos üzem jövőjét csakis ott találja biztosított-nak és eredményekkel kecsegtetőnek, a hol annyi természetes erő áll az áramfejlesztés céljaira rendelkezésre, a mennyi legalább némileg parallelizálná befektetéseiket úgy, hogy ha egyelőre nem is, de legalább idővel jobb és kedvezőbb üzleteredmények felmutatásával dicsekedhetnének, dacára, hogy a közgazdasági élet követelményeit jobban a szemük előtt tartják; ezen idő jeleivel azonban — mint említette — még nem találkozott s így kénytelen határozottan a gőzüzemű rendszer további fenntartása mellett nyilatkozni.

Azon körülmény pedig, hogy a gőzüzemű rendszer további jövője biztosítva van, már

szentséges, ősrégi törvény illetén durva és kegyetlen megsértése fölötti felháborodásában pedig észre se veszi szegény, hogy kieneses kosarát az utána futó gerkőczök, kölykök és kamaszok is alaposan megdézsmálják.

„Andris bátyánk“ pedig, — többen is közülök, — rendületlenül megállván a posztján, a szegény Samu tragikomikumára még a füle bojtját se mozdítja; de e helyett nagyot pederint hegyesre „kisuwichsolt“ bajuszán, a mely alá egy sunyi mosoly lopózkodott és mint a ki helybenhagyólag tudomásul vévén a világi eseményeket, kötelességének és „hivatalának“ emberséggel megfelelt, katonásan megfordul, miközben a vaskalapjához erősített 33¹/₃ centiméteres fehér lófark leirhatatlan grandezzaival széles, nagy kört ír le a levegőben, mintha csak azt „szavallanú“ Andris bácsi helyett, hogy: „nolite turbare circulos meos“!

Samu szegény ezalatt az őt üldöző gyermek ördögökkel messze, messze száguld s az utca zajában, a távolból töredékekben átszűrődve, csak egy-egy érthetetlen hangja hallatszik el hozzám visítózásaiknak és Samu kétségbeesett kiáltózásának. De én azért fájdalmasan megilletődve, álltomban borusan nézek utánuk.

Szegény Samu!

Bár abból a népfajból való, mely szerte szóródva a széles nagy világon mindenüvé, — mint mondani szokás, — vele született életrealitás-

gával, szorgalmával, ügyességével, szemességével, kitarásával, fajszeretetével, páratlan összetartásával, furfangjával és ki tudja hogy még hány erényével „a jég hátán is megél“: Samunak mindezekből az erényekből és az utóbb említett hátrányos (vagy talán előnyös?) tulajdonságából, egy árva szemernyi sem jutott.

Egy kissé, vagy hogy az igazat kimondjam, talán nagyon is hülyének született szegény.

A nagyszabásu, ugynevezett „risico és va banque“ üzletekhez ninesen „érzéke“. De ám azért a „jó vér“ ő benne sem tagadta meg magát és tehetségéhez képest ő is ugyanesak „megforgatja“, vagy legalább igyekezik „gyümölcsözőleg“ megforgatni szellemi és pénzübeli kapitálisait! S csak tévedése talán az, hogy a „csontüzetbe“ nem jól fektette tőkéit, mert hiszen a kínálkozó hasznat azok a gyalázatos utczakölykök darabonként lopkodják ki a kosarából és óh, talán nem éppen csak pajkosságból, de azzal a rosszhiszemű szándékkal is, hogy a kilopkodott csontokat neki újból eladják. Mert annyi bizonyos, hogy az „enyém és tied“ fogalmával teljesen, annyira tisztában van, hogy egy jogosan tulajdonába ment, tisztességes áron megvásárolt csontdarabért, mely tisztességtelen uton valamelyik vásott „lurkó“ jogtalan tulajdonába jutott: még embervért ontani is képes lenne, — — — ha csak egyszer, — — — csak egyszer, egy nálánál fürgébb lábu lurkót elcsiphetne!

magában foglalja a további fejlesztés s a közgazdasági élet újabb követelményeinek szem előtt tartása szükségességét is. Igen fontos kérdés ez a gőzüzemű vasuti rendszerre nézve, mert daczára a fentebb említetteknek, jövőjét csakis úgy biztosíthatja, ha közgazdasági szerepkörében maga után kívánni valót nem hagy s azt mindenkor a fejlődéssel arányban fejleszti úgy, hogy lépést tartva, minden közgazdasági tényezővel azok óhajait, szerepkörén belül, kielégíteni igyekezik.

Bizonyára igen üdvös hatással s igen előnyös eredményekkel kecsegtetne a mai tehervonatu menetrendszer megreformálása s meggyorsítása.

A tehervonatu menetrendek meggyorsítása, illetve gyorsabb járatu tehervonatok befektetése mellett, hogy a közgazdasági életnek jelentős követelménye, még magukra a vasutakra is igen fontos jelentőséggel bírnak s annyi előnye van hogy szinte bámulni vagyunk kénytelenek, hogy a vasutak ezen előnyt még nem aknázták ki a maguk nagyságában és nem igyekeztek ezt a javukra fordítani akkor, a mikor köztudomásulag a vasutakat „még az ág is húzza.”

A tehervonatok menetrendjének meggyorsítása, eltekintve a közgazdasági élet követelményeitől, különös fontossággal bír az előzményekben kifejtett versenyt illetőleg is. Minden óhajnak, minden kívánalomnak az alapját ugyanis oly dolgokban kell keresnünk

és oly vágyakban, melyek kielégítésre nem találtak, melyek tehát önkénytelenül is, oly eszközök és rendszerek létesítésére törekednek, melyek vágyaikat jobban kielégítik. Ilyen közszükséglet teremtette meg a mai gőzüzemmel bíró közlekedésügyi rendszert s ily közszükséglet evidens folyamánai a vilamos vontatási erővel eszközölt kísérletezések is. A mai gőzüzemű rendszernek tehát a lehetőség határain belül fejleszteni, tökéletesíteni kell önmagát, hogy kielégítse a hozzája fűzött kívánalmakat s így legalább egyelőre megmentse önmagát és kárpótolja amortizációs évi annuitásokkal azon befektetéseit, melyeket esetleg a jövő közlekedésügyi rendszerében nem használhat. Evidens érdeke ez a vasutaknak, mert a rázkodtatás nélküli, sima átalakulásnak egyik legfőbb feltétele, hogy az előző rendszer befektetéseit nem a felváltó rendszer üzemének terhére esnek. A modern technika legújabb vívmányai pedig a meglepetések oly sorozatát tárják a szemünk elé melyekből bizást következtethetünk változásokra. A míg tehát a gőzüzemű rendszer a közlekedésügy terén azon vezérszerepet tölti be, a melyet a multban és ma betölt, a mikor még nélkülözhetetlensége kétségbevonhatatlan, addig kellene maga részéről mindent elkövetnie, hogy átalakulása ne végzetes, hanem a fejlődés folyamán legyen s annak tünjék fel.

Azonkívül a magyar vasutakat a törvény-

Es éppen ezért, a tulajdonjog szentségének tiszta átérzése adja meg kétségbeesett fölkiáltásainak azt a hatalmas erőt és nyomatékot, a melyekkel azok, — ahányszor hallom, — mindig a szívemig hatnak: „adod ide mindjárt; adod ide mindjárt azt a csontot!”

Hát a mi Samunk csontüzte, mint az előadottakból látható, bizony nem a legirigylendőbb virágzásnak örvend! De azért, habár az írás szavai szerint az „együgyűség” már magában véve föltétlen „boldogság” számba megy: senki se gondolja vagy képzelje a mi Samunkat annyira együgyűnek, hogy a mit talán elveszít a csontszedés „vámján”, vissza ne szerezze más, „realisabb” üzlet „révén”.

Tessék csak megfigyelni őt, ha kezében egypár osztálysorsjeggyel, vagy egypár „igérvénynyel”, jól megválasztott időkben, végig járja a kávéházakat és vendéglőket, megvételre kínálgatván kétes értékű papírjait! Milyen tűz ragyog a szemében, — az igazi üzleti szellem tüze: — és milyen mézédésesen csörgedeznek ajkairól az ajánlgatás szavai! Még a menybeli jussat is képes volna talán zálogul és biztosítékul lekötni arra, hogy a kezében tartott sorsjegyek egytől-egyig mind a főnyereményvel fognak kihuzatni. Ajánlgatja pedig a sorsjegyeit és igérvényeit rendületlenül mindaddig, míg legalább egy „dragaderosz” szivarral le nem rázod a nyakadról.

Ez az eredmény pedig nála a „rév”, mert a

szivarozásnak szenvedélyes rabja lévén, megbékül azon, ha csontüzte eredménytelensége esetén, ily uton-módon jut egy-egy jól megérdemelt szivarkához.

Szegény Samu!

A hogyan megállva utánad néztem, a mint gaz meglöpődöt lelkendezve üldözted, pillanatok alatt fordultak meg ezek a gondolatok agyamban és íme már másfél óra időt szenteltem leírásukra, hogy ezel irántad érzett részvétemnek, az utca-kölykök rakoncátlanokodása és „András bácsi” nemörödomsége fölötti felháborodásomnak adjak kifejezést. De nem sajnálom az erre fordított drága időt. Talán némi sikerük lesz ezeknek a soroknak és megmozduland a jobb érzés, meg talán — reméljük a legjobbat — „András bácsi” is, ha Miskolcz város főutcáján világos nappal, a „korzó” idején hallani fogják kétségbeesett kiáltásaidat: „adod ide mindjárt; adod vissza mindjárt azt a csontot!”

Ö. Papik S. odor.

Nagy mondás.

A.: Tud-e a kis lányod francziául is?

B.: De tud ám, és pedig úgy, mint egy ma született franczia.

Még egy kísérlet.

Biztosító vigécz (kit tíz percczel előbb kidobtak, visszajön): Nú? még nem gondolta meg a dolgot?

erővel bíró üzletszabályzat §-a, a szállításra elvállalt áruknak, bizonyos záros határidőn belül a rendeltetési állomásra való juttatására kötelezi s egyszersmind felhatalmazza a szállítási szerződésre lépett magánfélt arra, hogy az esetre, ha áruja a jelzett paragrafusban biztosított határidőn belül rendeltetési állomását el nem éri, szállítási határidő be nem tartása címén a vasutak ellen kártérítési igénynyel léphessen fel. Hogy ezen paragrafus meglehetősen súlyos terheket ró a magyar vasutak vállaira, eléggé mutatják a végrehajtó vasuti külszolgálatnál alkalmazottak részére kiadott, súlyos következményekkel fenyegető rendeletek, melyeknek legnagyobb részét valószínűleg egy egy szállítási határidő túllépéséből keletkező nagyobb mérvű kártérítési összeg tette aktuálisá s kiadatásuknak közvetlen indokait ezekben kereshetjük.

Nem szándékozom a felsőbb hatóságok ezen eljárását bírálat tárgyává tenni, hisz kétségbevonhatatlan joga érdekeit az alkalmazottak mulasztásaiból eredő károsodások ellen megvédelmezni, mindazáltal a legcélszerűbb utnak tartanám, ha egy oly „modus vivendi“-t léptetne életbe, mely a külszolgálatban alkalmazottak részére is eszközül szolgálhatna, hogy ilyenmü mulasztások ellen megvédhesék önmagukat. Mi, külszolgálati alkalmazottak közvetlenül nem tapasztalhatjuk, csakis a vasutak ügyeinek állandó éber figyelemmel

kísérése után jutunk reá, hogy lépten-nyomon mily készültséggel, mily semmiféle körülmények között sem kicsinyelhető, szállítási és vasutüzleti ismeretekkel állanak szemben a vasutak olyankor, mikor köztük és a szállító fél között vitás kérdés merül fel és kerül döntésre. A központi igazgatás azonban mind ezt tapasztalhatja közvetlenül. Tapasztalhatja továbbá azt is, hogy minden, még a legesélyesebbnek látszó s ugyszólván még fáradságra sem érdemes dolgokat is mily mohón ragad meg a szállító közönség kártérítési kereset megindítására, tapasztalhatja, hogy sok esetben mily agyafurtsággal kiesztelt dolgokkal kell foglalkoznia s hogy igen gyakran egyedül kizsákmányoltatása a cél, minden komolyabb indító ok, minden számbavehetőbb kár nélkül. Ezek dacára nem tapasztalhatjuk, hogy a magyar vasutak mindent elkövetnének ezek megakadályozása céljából s igyekeznének gátat szabni az oly törekvéseknek, melyek a vasutak gyenge oldalainak kipuhatólása után egyes egyének önző céljait szolgálják a közérdek rovására.

Ezen viszásságok apasztására és korlátozására igen célhoz vezető eszköz lenne a tehervonatu menetrendek meggyorsítása, miáltal legalább a határidő túllépéséből keletkező kártérítési keresetek igen jelentékeny esökkenését érnék el, sőt azt bizton remélhetnénk.

(Folyt. köv.)

HETI KRÓNIKA.

Kijut a csapásból mindig a magyarnak:
Meddő a munkája annyi szorgos karnak...
Árviz pusztított e héten országzerte
S az aczélos termést szennybe, sárba verte.
Csüggedten néznek fel a gazdák az égre,
Minő ostor subint még e szegény népre?!

Hol a víz nem dagad, ott szenvedély árad
Igy mutatta nekünk a héten Nagyvárad...
Minden jogállamnak szégyen foltja lehet,
Kiáltó nagy büne az ott történt eset:
Népgyűlés volt és a polgároknak vére
Ezért kiontatott a piac kövére...

Egyszer mindnyájunknak a sirba kell térni,
Gondolta magában jó Kállay Béni.
Fogta magát és az Úrban elszenderült,
No a bosnyákoknak egy kissé felderült...
A bosnyák kormányzó hosszú időn ő volt
Es ahogy ő fűtyölt, a bosnyák úgy tánczolt.

Messzi Afrikában van egy állam: Kongó,
Napsugaras ország, nagy ritkán borongó
Ezt a vig országot álom-kör lepte meg,
Egy hét óta alszik ottan agg és gyerek.
Horkolnak, csípheti őket légy vagy dongó
Jobbról-balra fordul s alszik tovább Kongó.

Ha a krónikás már ott van Afrikába, —
Elugrik egy pöttyet szép Amerikába.
Segítséggül hívják ott tán az ördögöt,
Képzelvek, gyártanak már mű-szemöldököt,
Nagy a választék, van szőke, vörös, barna
S kinek szüksége van képére csavarja.

Mondják, feloszlának maholnap a Házat
No erre már minden jó lélek fellázad...
Hát dűb-dűb játékszer a mi alkotmányunk,
Ősi arany-táblánk, vérpecsétés, várunk?
Hisz' jussunkhoz mérten kérelmünk oly kevés,
Csak nemzeti vívmány s **fizetésrendezés**.

Passe-partout.

Czirkvenicza.

Czirkvenicza, 1903. július 15.

A magyar-horváth tengerpartnak eme fürdőhelye csak néhány év óta kezd sűrűbb látogatásnak örvendeni s még most sem mondható eléggé látogatottnak, pedig az eredmény, melyet e fürdő használata vérszegény, gyenge gyermekeknél fel tud mutatni, méltán megérdemelné, hogy mennél számosabban keressék fel.

Czirkvenicza mintegy predesztinálva van arra, hogy a gyermekek fürdője legyen.

A tengerfenék a partnál kezd el szeliden lejtősödni, sehol sem válik hirtelen mélységüvé, úgy, hogy a parttól 40—50 méternyire is még csak 120—130 centiméter mélységű a víz.

A tengerfenéket finom bársonyos homok képezi, melyben még kavicsok is csak elvétve akadnak, úgy, hogy csupa gyönyörűség rajta járni az apró népségnek s nagyinak egyaránt és nem kell attól félni, hogy valami szikla, vagy kő megsérti a lábát, nem kell védekezésül fürdőcipőt használni, mint csak egy nem is távoli fényes tengeri fürdőhelyen.

A szülők is nyugodtabban vannak, bátran magukra hagyhatják gyermekeiket, mert egy bizonyos távolságon belül semmi veszélynek kitéve

nincsennek, csak arra kell ügyelni, hogy mélyebbre ne menjenek.

Van is nagy vigság mind a két fürdőben: mert két fürdő van, a „Therapia“ szálloda nagy fürdőháza 100 kabinnal, ez a drágább, esendesebb és elhagyatottabb s a községi fürdőház 50 kabinnal, ez az olcsóbb és itt csak úgy pezseg az élet és vidámság.

A két fürdőház között azonban csupán a kabinok számában és az árban van különbség, mind a kettő különben egyformán csinos elegáns külsejű, sőt a községi fürdőháznak még kellemesebb teraszja van, a honnan bármely időben bárki minden belépti-díj nélkül kényelmesen árnyékban ülve gyönyörködhetik a fürdőzőkben.

Mindkét fürdőházban a terasz baloldalán a női kabinok, melyek előtt folyosó fut, mint a mi uszodáinknál és innen lépcsőn száll le az ember a vízbe. A lépcsőknél kissé ki van mélyítve a tengerfenék, valószínűleg azért, hogy az ember belépéskor megmárthassa magát. Itt 70—80 centiméter mély a víz, alig tesszünk azonban befelé 2—3 lépést, már csak 30—40 centiméter mély és egész lassan lejt befelé.

Az urakat a hölgyektől egy igen vastag, átláthatlan válaszfal választja el, egy rudakra kötött kötél, afféle jelképes elzárás, mit mi a vasuti

Innen-onnan.

Mai cseléd.

Nagysága: Jutka, nem hallotta, hogy csengettek az előszoba ajtaján?

Szobaleány (hidegvérrel): De igen... Én azonban mára nem várok senkit. Tessék csak megnézni, alighanem a nagyságát várja valaki.

Érettségi.

Vendéglős: Hát mihez ért maga?

Pinczér: Százliteres hordóból kimérek százhusz litert.

Vendéglős: Felfogadom.

Sok a dolga.

Valkó: Aztán sok a dolga, Ongai ur?

Ongai: Jaj, de mennyi! Én vagyok az irodafőnök, s örökkösen azon kell lennem, hogy az irodai személyzetet ellássam dologgal.

Szép posztó.

Apa: Nézd csak fiam, hogy tetszik neked ez a posztó. Télikabátot rendeltem belőle magamnak.

Fiu: Nagyon szép.

Apa: Te számár! Hiszen a fordított oldalát nézed!

Fiu: Hiszen én úgy is csak akkor kapom meg, ha fordítani kell!

Kellemes dolog.

— Szent atyám! nagyon rossz az én sorsom! Mióta megnősültem, nem volt egy kellemes óráim.

— Jaj fiam, hát te azt gondoltad, hogy a nősülés kellemes dolog?

Megnyugtató.

Házasságközvetítő: Nő, hagyan tetszik mogának ezek az emberek. Mi? Finom nép? Elülkelű! Csopa ezüstön ebédeltünk!

Kérdő: Mboh! ezüstön! Ezüstöt az ember khülesün is kap!

Házasságközvetítő: Mi jotja eszibe!? Ki fag iljen koldosoknak ezüstöt khülesönözni!

A szép kéz.

Inas (a szakácsnőhöz): Juliska, olyan szép keze van magának!

Julis: Tudom, a nagysága is mindig azt mondja csak a kezemre kell nézni!

Henczegés.

Hadnagy: A nagyságos kisasszony ma nem a legjobb színben van!

A mama (bankárné): O szegény jermeknek tegnap megint edj néhány házassági ajánlatot kellett elszenvednie!

sorompókról szoktuk mondani. A fürdő előtt a tenger egy részét erős háló veszi körül, hogy ama bizonyos fiúmei czápa, a mely ilyenkor az újságokban szokott megjelenni, de a melyet különben itt hirtől sem ismernek, fürdőzés közben a t.-cz. vendégeknél tiszteletét ne tehesse.

A vízben egy közös magasabb ugrópad van, hová lépcsőn lehet feljutni, ez már jó mélyen benn van a tengerben, a sekélyebb részen pedig úgy az urak, mint a hölgyeknél egy-egy deszkahinta, melynek egy-egy végére felülve vigan hintáznak, még a hölgyek is.

Az urak egybeszabott s nyaktól térdig érő tricót fürdőruhát hordanak, mely alól nadrágban végződik; a hölgyek hosszú bluzt és alatta bugyogót.

Kezdetben kissé furesán tünik fel ez az együttfürdés, különösen a hintázás és más szabadabb mozgások, de egy-két nap múlva fel sem tünik; a hölgyek közül egyik-másik át is jön a férfiak oldalára, hogy férjénél lévő kis gyermekét elvigye, az urak azonban soha nem mennek túl a határt képező kötelen.

A fürdés ideje leginkább délelőtt 11—12 óra és délután 5—6 óra között van, azonban a napnak bármely részében lehet fürödni, a víz 17—20 fok között váltakozik.

Kezdetben még felnőtteknek sem tanácsos 10—15 percnél tovább a vízben maradni, gyermekeknél az első fürdönél elég 5 percz is.

De látom, hogy már igen sokat is irtam egyszerre, legközelebb, ha nem untatja olvasóinkat, ismét irok néhány sort, mert igen sokat lehet írni erről a kedves helyről s én látva annak a gyermekekre gyakorolt jó hatását, szinte kötelességemnek érzem, hogy azt olvasóinkkal megismertessem.

B. L.

A miskolezi MÁV. altisztikör.

Folyó év június hó 14-iki számunkból a máv. altisztikör által rendezett tánczvigalom felülfizetőinek kimutatásából tévesen kimaradtak: H. sz. Vaay Zoltán állomásfőnök 3 kor., Szelenyi és Társa 3 kor., a miért ezuttal is hálás köszönetet mond a rendezőség.

CSARNOK.

A cserkesz.

Orosz elbeszélés.

— Kolorenko Vladimirtól. —

(Folytatás.)

— Hallod-e, jegyzé meg Csepornikov, ennek is kell majd valamit adnunk. Sajnálom, mert nem igen egyezik meg a számitásommal. Még háromezer rubellel megvenném az özvegy Miatussovne házát kerttel és réttel együtt, így azonban továbbra is Stepanovnál fog maradni. A szolgálatból azonban kilépek. Mit hagyjam magamat összeszidatni minden tisztótól? Később majd meghívom azt a tisztet hozzám egy csésze teára.

— Bolondság, bolondság, oktan nagyra-vágás! — kiáltá közbe filozóf nyugalommal Gavrilov. Ezért magasan hordjam az orromat? Nem, testvérkém.

— Szépen beszélsz, mondá, némileg neheztelve a csendőr, hát mihez akarsz fogni?

— Házasodni akarok, eddig a jövedelemem miatt nem tehettem. Elhagynám ezt az átkozott hivatalt, s aztán a szülővárosomban pálinkamérést nyitnék. Kell nekem valami jobb ennél? A nép szereti nálunk a pálinkát.

Ezek miatt a durva párbeszéddek, vagy talán azért, hogy nagyon fáradt voltam, nem tudtam elaludni. Halloitam a Lena felől fújó szél bömbölését, éreztem a mint a falakat rázta; s verte a havat az ablakokhoz.

Azután úgy hallottam, hogy valahol egy csengőt hallok, a mely el-elhal a szélben, de aztán megint jobban kivehető volt. Az éber Gavrilov felemelte a sarokban a fejét, gyertyát gyújtott s egy hasábot dobott a tűzre. A lópatkók nesztét hallotta az ember, s a csengő szavát a kapu előtt, miközben a lovakat kifogták s egy erős, parancsoló hangot. Gavrilov megrémült, s a félig nyitott állomáskönyvvél a kezében úgy állt ott, mintha kővé változott volna.

Hallatszottak a léptek a lépcsőn, az ór kidugta borzas fejét az ajtón s azt mondta:

— Itt a cserkesz!

Gavrilov elsápadt és meglökte Csepornikovot, a ki fölébredt a kiáltásra és fölugrott:

— Mi az? Hol a cserkesz? Te álomszuszek!

Ezzel fölverte fekhelyéről Pusnikol, a ki ásitva és nyújtózkodva közönyösen fölkel.

Gavrilov tett-vett a szobában, mintha az esze ment volna el, Csepornikov idegesen keresgélte a ruhák alatt a fegyvereit a széken.

Ebben a pillanatban megjelent az állomás-szoba küszöbén egy magas, szép alakú, mintegy ötven éves férfiú, száraz, erőteljes voná-

M. kir. államvasutak
Üzletvezetőség, Miskolcz.

Körözüvény

az összes kartársakhoz.

F. évi július hó 4-én kelt körözüvényünk kapcsán a „Magyar vasuti és hajózási klub“ f. évi augusztus hó 2 és 3 napjain Miskolczra, illetve Kassára rendezett kirándulásának részletes programját a következőkben ismertetjük kartársainkkal.

I. nap.

1. Indulás Budapesten a keleti p. udvarról f. évi augusztus hó 2-án reggel 7 óra 25 perczkor a 402. sz. gyorsvonattal, érkezés Miskolczra délelőtt 10 óra 47 p.-kor. A pályaudvaron a rendező-bizottság, a város és megye képviselői valamint a vidéki kartársak fogják ünnepélyesen fogadni a kedves vendégeket.

2. Érkezés után indulás a miskolczi előkelő közönség által rendelkezésünkre bocsájtott magánfogatokon, a kies fekvésű Hámorba és a természeti szépségekben gazdag Lillafüredre.

3. Déltán 1 óraker nyári turista-ebéd a szabadban, a sveiczi szépségű vidéknek virágillattal bebalzsamozott legszebb pontján.

4. Ebéd után Lillafüred, a Táj-tó és a vadregényes vidék megtekintése.

5. Délután 5 óraker visszaindulás ugyanazon magánfogatokon Miskolczra és utközben a vidék megtekintése.

6. Megérkezés után felvonulás a híres Avashegyre, ott a még híresebb avasi borospinczék és a vidék nagyterjedelmű látképének megtekintése. (Látésövek igen kellemes szolgálatot tehetnek.)

7. Este 8 óra 25 perczkor a miskolczi városi villamos különvonatján indulás a Kossuth-térről a tiszai pályaudvarra.

8. Este 9 óraker társas est-ebéd a tiszai pályaudvaron és utána zártkörű, családias jellegű nyári tánczestély (egyszerű utazó ruhában) éjféli utáni 3 óráig. A korábban pihenni szándékozók bármikor lefekhetnek az állomáson akkor már összeállítva készen álló 1542. sz. vonat kocsijaiba, a mely a kirándulókat Kassára fogja tovább vinni.

9. Miskolczról indulás f. é. augusztus hó 3-án reggel 3 óra 45 perczkor az 1542. sz. vonattal és érkezés Kassára reggel 7 óra 25 perczkor.

A kirándulók ezen vonatban d. e. 9 óráig kényelmesen megpihenhetnek.

II. nap.

10. Augusztus hó 3-án délelőtt 9 óraker találkozás a kassai pályaudvaron.

11. Onnan d. e. 9 óraker indulás a Rákóczy kiállítás, a híres kassai dóm és a város nevezetességeinek megtekintésére.

12. Déli 12 óraker társas-ebéd a kassai pályaudvaron.

A kik ebéd után visszatérni akarnak, azok Kassáról délután 4 óra 5 perczkor az 1503. sz. gyorsvonattal indulhatnak.

13. Azok, a kik még Kassán maradnak, dél-

sokkal s leborotvált arczal. A típusa a németekre emlékeztetett, de a vörös, prémezett sapka, egész alakja, a domboru melle, karcu csipője s előkelő fellépése mindjárt elárulták a cserkesz hegy-lakót. Egy vékony bőrv, az abban levő értékes és szép tőr, e mellett egy revolver s egy a zsebében levő revolvernek kiálló agya csak festőibbé tették őt.

Az első pillanatban a fény elvakította, a szemeit lesütötte, mint egy macska, de aztán éles pillantásokkal nézett maga körül. Az egyenruhák megdöbentették. A félelem, a gyűlölet és egy üldözött vadnak szomorúsága, a miatt, hogy érzi a hálót, a melybe került, ez volt a szemeiből kiolvasható. Álig észrevehetően hátralépett, aztán ösztönszerűleg a tőrjéhez nyult, s aztán magasra vetett fejével lépett be a szobába, bár óvatos körültekintéssel, de mégis nyugodt vonásokkal.

— Zdrasztije! Üdvözöllek benneteket!

— Ah, mit? Jó napot, üdvözöllek — felelte a csendőr megszégyenülve, s egyuttal a mit sem sejtő Pusniktól sugya kérdező:

— Hova az ördögbe tette a revolvereket?

— Mit káromkodol... morogta hangosan az altiszt. Hát mi baja lesz a revolverednek. A kocsiban van.

Mindannyian elnémultak ezután a felelet után. Gavrilov szemrehányó tekintetet vetett

a két katonára, fejét esóválta, a cserkesz felé fordult, s zavarát azzal akarta elleplezni, hogy beszélgetésbe kezdett:

— Sziveskedjék az utlevelét megmutatni.

A megszólítottnak szeméi szikrákat szórtak, mint egy tigriséi, ha veszélyt érez. Egy darab papírt huzott ki zsebéből s az asztalra dobta.

— Miért dobod úgy? Aztán a kezembe adhattad volna, — mondá megsértődve Gavrilov.

A cserkesz nem felelt. Óvatosan vigyázott. Gyors, éles tekintete a jelenvoltakat méregette végig, s egyszer, úgy éreztem, rajtam pihen. Megnézte arczomat, ruhámat, a bőrröndömet s szemmelláthatólag gyorsan tisztába jött, mert székét úgy huzta hozzám közelebb, hogy félig nekem fordított hátat, félig arczal volt a jelenvoltak felé.

Gavrilov kinyitotta a könyvet, hogy az utlevelet bevezesse, de nem igen sietett vele.

Időközben Csepornikov magához tért s meglátszott rajta, hogy valami tervet koholt ki. A székének végére ült, az asztal szélére támaszkodott, s úgy vettem észre, ugrani készül.

A cserkesz azonban éberem őrködött.

(Folyt. köv.)

után 3 óraker a kassai városi közúti gőzmozdonyú vasut külön vonatjával kirándulnak a kies Csermelyvölgybe és a remek kilátást nyújtó Bankó-hegyre.

14. Onnan este 8—9 óraker, ugyancsak a fenti vasut külön vonatján, visszaindulás a pályaudvarra.

Vacsorázni lehet á la Carte akár a Csermelyvölgyben, akár pedig a kassai pályaudvaron.

15. Visszaindulás Kassáról éjjel 11 óra 40 perczkor az 1509. sz. vonattal.

Ezen kiránduláson résztvehetnek az összes klubtagok, azoknak szorosán vett családtagjai és vendégei is.

A kiránduláson a klub választmányát Kotányi Zsigmond máv. főfelügyelő, igazgatóhelyettes és Söpkéz Sándor felügyelőségi főfelügyelő fogják viselni.

A részvételi díj személyenként az *I. napra 6 korona 50*, a *II. napra 3 kor 50 fillér*.

Jelentkezéseket ezen kirándulásra elfogad a rendező bizottság f. hó 22-i j. (Miskolcz. Üzletvezetőség.)

A részvétel bejelentésénél a klubtag neve, állása, szolgálati helye és a résztvevő családtagok nevei megjelölendők.

A vidéki tagtársak, kik a fentjelzett időben, a részvételi díjnak posta útján leendő egyidejű beküldése mellett szintén jelentkezhetnek, felkérhetnek annak tüzetes megjelölésére, hogy mely állomásról indulnak és hol kívánnak csatlakozni a kirándulókhöz.

A klubtagok és szorosán vett családtagjaik (feleség, gyermek) szabadjegyeinek beszerzéséről a bizottság maga gondoskodik.

A vendégek részvételi díja személyenként ugyanannyi, mint a klubtagoké, de vasúti jegyeikről a vendégek maguk gondoskodnak.

Vidéki tagoknak a jegyek posta útján kellő időben megküldetnek. Ha valamelyik tag jegyének „postán ajánlva“ való megküldését kívánja, szíveskedjék a jelentkezés alkalmával a postadíjakat is beküldeni.

Felkérjük helybeli és vidéki tagtársainkat, hogy az általános érdekű erkölcsi cél és siker támogatása gyanánt, a kirándulókhöz minél számosabban csatlakozni szíveskedjenek.

Miskolcz, 1903. július hó 18 án.

Tárczay Ferencz,
r. b. elnök.

HIREK.

* **Bucsuest.** Az igazgatóság I. szakosztályába áthelyezett Éder Gyula ellenőr tiszteletére e hó 15-én bucsuestélyt rendeztek kartársai, melyen számosan jelentek meg.

Éder helyett az üzletvezetőség elnöki katonai irodájának vezetésével Scheler József ellenőr bizatott meg.

* **A kereskedelemügyi miniszter szemléje.** Dr. Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter vasárnap délután a fővárosi új központi pályaudvar terveire vonatkozóan szemlét tartott a főváros környékén. A miniszter kíséretében voltak gróf Wickenburg államtitkár, Ludvig Gyula államvasuti elnökgazgató, Geduly Gyula miniszteri tanácsos, igazgató, Uhlarik Béla hajózási főfelügyelő, Mikszáth Kálmán, Szóts Pál országgyűlési képviselők és mások. A társaság különvonaton a nyugati pályaudvarról indult. A miniszter megtekintette a Lipótváros, Angyalföld, Felső- és Alsó-Rákos, Ferencváros és a Déli Vasut pályaudvarait.

* **Elgázolta a vonat.** Báhn János 27 éves kovács, szerdán reggel a Hungária uton a vasuti sineken át akart kelni. Egy arra robogó vonat azonban elütötte. Sérülése nagyon súlyos és a mentők vették ápolás alá, akik aztán a Rókus-kórházba szállították.

* **Kocsik szellőztetése Amerikában.** Az amerikai vasutak mindent elkövetnek, hogy utasaiknak az utazást lehető kényelmessé tegyék. Legujabban a Baltimore és Ohio délnyugati vasut vonatai hálókocsijaiban különös készülékeket alkalmaznak, hogy a kocsikat éjen át hűvösen tartsa. Cincinattiban, Lousvilleben és Szt.-Louisban este hálókocsikat állítanak be, melyeket csak éjjelkor indítanak utnak. Minden egyes kocsiban 16 legyező van, melyek villamos erő által ide-oda hajtva, a kocsiból a fülledt levegőt kitisztítják.

Elgázolás. Rimaszombat és Jánosi között a vonat hétfőn reggel 7 óra tájban egy embert gázolt el, a ki valószínűleg a rimaszombati országos vásárra igyekezett. A szerencsétlennek a fejét teljesen elválasztották a vonat kerekei. Kiletét mindezidőig nem lehetett megállapítani. Valószínűnek tartják, hogy öngyilkosság esete forog fenn.

* **Az arviz áldozata.** Jekules illavai vasuti pénztáros, többed magával fürdeni ment a Vágba, de ennek erős árja magával ragadta a fiatal embert, úgy, hogy csakhamar eltűnt a habok között. Társainak minden mentési kísérlete sikertelen maradt.

* **Belga vasutak.** A vasuti személyszállítás seholsem oly olcsó, mint Belgiumban, hol az illetékes körök folyton azon dolgoznak, hogy az utazást még olcsóbbá és a legszegényebb osztálynak is hozzáférhetővé tegyék. A személy- és gyorsvonatok menet-díjszabása egyforma, s minden utas tetszésszerinti vonaton utazik a

nélkül, hogy az árkülömböséget okozna, csak a nemzetközi gyorsvonatokon kell pótdíjat fizetni. A belföldi forgalomban csak két kocsiosztály van, mert az első kocsiosztályt megszüntették. A ki mindazonáltal kényelmesebben akar utazni, az mérsékelt pótdíj lefizetése ellenében a nemzetközi hálókocsi-társaság kupéjait használhatja, melyeket a fővonalon minden vonathoz oda-csatolnak. Az utazást e rendszabályok nagyban egyszerűsítették és a harmadik osztály menet-árainak leszállítása a forgalmat rendkívül emelte. A belga államvasutak jövedelme pedig emelkedett és bebizonyosodott Belgiumban, hogy az utazás mentül olcsóbb és kényelmesebb, a közlekedési vállalatok annál jövedelmezőbbek.

* **Távirda oszlopok papírból.** Amerikában mint már a távirda-oszlopokat legtöbbszörre papírból készítik. A papírmasszához boraxot, zsírkivonatot és egyéb anyagot kevernek s aztán a távirda-oszlopok nagyságának megfelelő formába öntik. A papírból készült távirda oszlopoknak nemcsak a könnyűség az előnyük, hanem az is, hogy sokkal erősebbek és a földben nem korhadnak el oly gyorsan, mint a fából készült távirda-oszlopok.

* **Árvíz.** Az elmúlt heti esőzések különösen a kassa—oderbergi vasut vonalán óriási károkat okoztak s több helyen, mint Zsolna és Ruttka között, valamint Gölniczbánya—Prakfalu között a forgalmat napokra megakasztották.

Ruttkán a Ksod vasut főműhelyét a Vágból kiömlő víz teljesen elárasztotta s itt is jelentékeny károkat okozott.

* **120 métföld egy óra alatt.** C. Brott amerikai mérnök az ő új vasutjával 120 angol mérföldet akar megtenni egy óra alatt, vagyis 193 klmétert. A hajtóerőt villamáram fogja szolgáltatni, egy közepén elhelyezett sín útján. A vonal mentén bizonyos távolságra lesznek felállítva a villamérot szolgáló állomások, illetve telepek. Az új vasut minden kocsija 8 kerékkel bír, melynek $1\frac{1}{3}$ méter az átmérője és mind a 4 tengelyen egy 100 lóerővel bíró motor van elhelyezve. E nagy súlyt képviselő motorok egész alacsonyán függenek, úgy, hogy a súlypont közvetlen a síneken nyugszik, miáltal az óriási gyorsaság mellett könnyen történhet a felfordulás- és kisiklásnak eleje van vége. A sínek és keréktalpak is oly alkatuak, hogy a kisiklás jóformán lehetlenné van téve. Ha azonban minden elővigyázat mellett is kisiklás vagy baleset történne, oly óriási gyorsaság mellett elképzelhető, hogy a vasvason nem maradna.

* **Mozdonyvezetők kerestetnek.** A kínai Santung-vasúthoz mozdonyvezetőket keres a társaság igazgatósága. A kezdő fizetés 4000 márka s ezzel természetbeni lakás is van egybekötve. Megfizeti a társaság a III. osztályú utiköltséget s felszerelési költség czimén 300—500 márkányi, élelmezési pótlékul pedig 200—300 márkányi összeget fizet. A mozdonyvezető 6000 márkára van baleset ellen biztosítva s a járulékokat szintén a vasúttársaság fizeti.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

30.	9.	6.	28.	8.	5.	Férfi név.
	1.	15.	7.	29.	13.	Evőeszköz.
26.	2.	25.	10.	22.		A bünt így is hívják.
18.	31.	23.	17.	3.		Elzáráshoz használják.
	4.	19.	14.	21.		Egy nógrádi vasutáll. neve
		16.	27.	20.		Egy észak-európai nép neve
		11.	24.	28.		E nélkül nem élhetünk.
			12.	1.		E nélkül semmi történet
				1—31.		Egy népdal első sora.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. augusztus hó 2-án megjelenő 31-ik számunkban hozzuk. A megfejtők közt egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje július 29.

A f. é. 27-ik számunkban közölt rejtvények megfejtése:

Biró uram panasza van.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Gutlohn Árpád nyerte meg, kinek czimére Mihályi J. „Francia zászló alatt” czimű művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

B. K. Zólyom. Dehogy titok! —ko.— Görög = Zsivkovics Antal; — s—ó. B. L. = Banovits László; —y. Irenruh, = ifj. Görgey László; dr. = Dr. Iharos István; pb. Passe-partout = Putnoki Béla —ó— = Faragó Elemér; T. P. = Teleki Pál; Sz. A. = Szeremley Attila dr.

T. L. Szerkesztőtársunk e hó 31-én tér vissza, akkor itthon találhatja. A háromi tónál a hivatalos felköszöntőt ő fogja a miskolci kartársak nevében mondani. Igen Czirkveniczában üdül. Olvassa el fürdői levelét.

Demeter K. B. Lehota. Ok nélkül érzékenyekedik! Szép versét most hozzuk. Reméljük, hogy az új hazában is zeng majd a lant! Üdvözet!

K. H. Előfizetése 1903. július 31-ig balesetbiztosítással van meghosszabbítva.

S. Árnyszerék Kolozsvár. Bocsánat, hogy szíves figyelmeiket csak most köszönjük meg. A miskolci kirándulásról viszonzásul szívesen referálunk. Kartársi üdvözet!!

B. L. Czirkvenicza. Irj előbb egy ezüpa-kalandot, sok czápával, hátha a sok hátrálékos észhez kap tőle! A nyomdásznak küldj anzikszot, ne mondja, hogy erre a negyedre nem kapott semmit! Ölelünk !!

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal.**

Magy. kir. államvasutak.
103374/CH.

Hirdetmény.

(Magyar-német állatforgalom. Cöpernick állomás felvétele a baromfi díjszabásba.)

A berlini kir. vasutagazgatóság Cöpernick állomása folyó évi augusztus hó 1-től való érvénnyel felvételik a magyar-német állatforgalomnak 1895. évi IV/1-től érvényes díjszabása és 1901. XI/1-től, illetve 1903. IV/1-től érvényes II., illetve III. pótléka alapján a magy. kir. államvasutak állomásaival való forgalomban baromfi küldemények szállítására érvényes díjszabásba. Cöpernick állomásra rendelt ily küldemények után a magy. kir. államvasutak állomásairól Erkner állomásra fennálló díjtételek nyerne alkalmazást.

Az állatkísérők menetdíja az odautazásnál Cöpernickig 28 fennig-gel magasabb, mint Erkner állomásig; a feladó állomásoktól Cöpernick állomásig terjedő távolságok pedig 14 km.-el nagyobbak mint Erkner állomásig.

Cöpernick állomással való forgalomban ugyanazon utirányok jönnek tekintetbe, mint Erkner állomásnál.

Egyebekben az idézett díjszabás vonatkozó határozmányai nyerne alkalmazást.

Budapest, 1903. július 15.

A m. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: kiadóhivatalunktól.

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „**Erzsébet**“-hez ezimzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirmauteza sarkán, (ezelőtt Gordon-uteza) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat felajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhivnom, hogy az összes vasuti alkalmazottak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgálását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„**Szt. Antal**“ köszvény és rheuma elleni folyadék. Ára 70 fillér.

„**Szt. Antal pastillák**“, mindenféle gyomorhaj, felfúvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ára 60 fillér.

„**Tyukszemirtő Pediu**“, biztos hatású szer tyukszem és bőrkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ára 60 fillér.

„**Erzsébet királyné gyöngyvirág arczserme**“, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habszerű szint ad, hatása egészen biztos. Ára 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

„**Erzsébet gyöngyvirág szappan**“, ára 60 fillér.

„**Peditor**“ biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ára 70 fillér.

„**Dr. Móore fagybalzsam**“, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ára 70 fill.

„**Erzsébet k. száj-essentia**“ 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az inyhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A száznak kelemes ízt kölcsönöz. Ára 70 fill.

„**Balassa cseppek**“, étvágytalanság ellen. Ára 70 fill.

„**Magyarhoni balzsam b. pedró**“ nagy szaktekintélyek által kitünőnek talátatott. Ára kis doboz 30 fillér, nagy doboz 45 fillér

„**Erzsébet k. növény fogpora**“, kis doboz 50 fillér, nagydoboz 1 ko ena.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számittatik.

Mély tisztelettel, vagyok aláztatos szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet“-hez ezimzett gyógyszertár tulajdonosa.

Sürgőnyezim: **Popovits gyógyszerész Miskolcz.**